

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 58. An & qualiter sponsalia dirimantur susceptione ordinis sacri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

ipsum peccatum contra caritatem, si matrimonium inceatur isto animo sponsae non manifestato (nisi forte ex ista manifestatione damnum aliquod tali animo contrahenti immineat) docent Castrop. num. 7. Sanch. d. 43. n. 12. Gutt. c. 25. n. 5. eò quod præsumi possit sponsam non consensuram contractui, si eum animum sciret, cum cogatur esse absque nuptiis, quo usque talis profiteatur, vel etiam, si is religionem deferat, esse uxor illius, qui fuit monachus. Quod si tamen etiam interesset alterius ex contrahentibus, matrimonium prius contrahi. V.G. quod hac ratione famæ foemina consulatur, & proles ex ea nata legitimaretur, Sanch. Gutt. Henr. apud Castrop. l.c. n. 5. censem non posse talem in gradu religionem. Quod certum est, ubi spe matrimonii deflorata mulier, vel etiam, si non secutâ copulâ, gravem tamen famâ jaçutram fecit; cum talis non potest injuriam virginitatis aut famæ aliter resarcire. Pirk. num. 54. citans Sanch. l. 1. d. 44. num. 3. § 4.

Quæst. 58. An & qualiter sponsalia dirimantur susceptione ordinis sacri.

1. Resp. Ad primum: Affirmativè est communis; quia per susceptionem ordinis sacri asseritur status incompatibilis, cum matrimonio, seu quo quis redditur inhabilis ad matrimonium contrahendum.

2. Resp. Ad secundum: Solvuntur tamen hac ratione sponsalia illicite; seu illicite, renuente sponsa, suscipiuntur ordines sacri, Pirk. b. t. num. 55. Castrop. p. 19. n. 2. citatis Rebell. l. 4. de matrim. q. 9. sct. 9. Sanch. d. 47. Coninck. d. 23. du. 3. num. 25. contrarium sententibus Pinc. l. 12. c. 1. n. 3. Gutt. c. 26. n. 2. Henr. l. 1. c. 14. Nav. c. 22. n. 25. & idem indicante Laym. l. 5. tr. 10. part. 1. c. 2. n. 7. contrario omnino fundamento nituntur hi AA. Postiores in eo fundant se, quod velint in sponsalibus tacitè includi hanc conditionem: nisi elegero statum perfectiorem. Negant id ipsum alii, ajuntque ideo in sponsalibus conditionem statutus religiosi subintelligi exceptam; quia vel iure divino, vel faltem ecclesiastica sponsalia dirimit ob specialem ejus perfectionem, uti & propterea matrimonium ipsum ratum dirimit. *Extrav. antiqua. de vot.* Ordo autem clericalis vel etiam sacer nec jure positivo nec divino dirimit sponsalia; si enim ex hoc dirimeret, ea censeretur conditio imbibita in sponsalibus; quia' est status perfectior quam conjugalis; jam omnia juramenta præstata in favorem hominis posset quis non exequi, affirmans in iis imibi conditionem: nisi perfectius elegero; quod falsum est; confirmatur etiam ab illis ex praxi, quâ ab initiano sacris ordinibus queri solet, num contraxerit sponsalia; quod signum est, neminem his contractis licite promoveri posse ad ordines.

Quæst. 59. An & qualiter sponsalia impediantur vel solvantur, per votum ingrediendi religionem vel ordinis sacri suscipiendi, vel continentiae.

1. Resp. Ad primum: Votum religionem ingrediendi (idem est de voto suscipiendi sacrum ordinem aut servandi continentiam) conceptum ante sponsalia, reddit ea, etiam juramento firmata, irrita c. rursum. qui clerici vel voventes. Siquidem per talia sponsalia promittitur res illicita. Nihilominus si post tale votum honestam foeminam sub fide data de contrahendo matrimonio quis defloraverit, non tantum poterit (quod negant Nav. l. 4.

consil. tit. de sponsal. conf. 21. Rodriq. sum. tit. 1. c. 208. n. 11. Vivald. can. de l. aur. part. 3. de Sacram. c. 14. n. 65.) sed & tenetur foeminam illam ducere, non tam ob promissionem præcisè, sed ob traditionem corporis sui bona fide (secus si puella conscientia voti illius fuerit) factum sub conditione & pacto matrimonii futuri; æquitas enim naturalis non permettit, ut cum damno tanto proximi quis sit liberalis. Cumque votum tale per matrimonium non extinguitur, sed suspendatur; suspensiō autem voti talis fieri possit ob varias causas incidentes, V. G. ob supervenientem parentum indigentiam, poterit quoque & quidem à fortiore fieri ob honorem puella decepta servandum. Hanc sententiam tenent Sanch. d. 45. n. 3. Gutt. c. 25. n. 7. Less. l. 2. c. 10. du. 14. Valsq. de ref. c. 3. in fine. Laym. l. c. n. 4. Castrop. l. c. p. 18. n. 9.

2. Resp. ad secundum primò: Post contracta sponsalia etiam jurata utrumque emissum votum in religionem, vel etiam suscipiendi ordinis sacri sufficientem sponsa præber causam resiliendi à sponsalibus; cum talis vovents tacitè suo juri renunciet, Castrop. p. 20. n. 1. Sanch. d. 46. n. 5.

3. Resp. ad secundum secundò: Tametsi Laym. l. c. Sanch. n. 2. Gutt. c. 26. n. 3. Pont. l. c. c. 11. n. 2. & alii cum communī doceant, absolutè per votum religionis dirimi præcedentia sponsalia; censem nihilominus Castrop. ex parte voventis non solvi sponsalia, priusquam promissionem emitat. Unde dum liberaretur à voto illo, eò quod in nullam religionem admittatur, vel admissus in ea non perseveret, obligatus esset ad sponsalia implenda sponsâ volente; cum nullibi cautum, tali voto, uti nec habitus religiosi susceptione, professione non secuta, solvi sponsalia. De cætero num post emissum votum tale possit quis adhuc inire matrimonium, animo ante consummationem illius ingrediendi religionem, non convenit inter AA, affirmant aliqui apud Sanch. d. 43. n. 6. Negant ipse Sanch. n. 7. Gutt. c. 25. n. 4. Castrop. p. 18. n. 8. eò quod talis ineundo matrimonium exponat se manifesto periculo violandi votum suum, cui periculo se exponere est illicitum, nisi causa aliqua gravis excusat.

4. Resp. ad secundum tertìo: Per votum suscipiendi ordinem sacrum solvuntur sponsalia, non secus ac per votum ingrediendi religionem in eorum sententia, qui docent, susceptione ordinis sacri ob hujus perfectionem solvi sponsalia; contrarium est in sententia docentum, contractis sponsalibus illicite suscipi ordinem sacrum; adeoque invalidum esse votum de eo suscipiendo.

5. Resp. ad secundum quartò: Voto continentiae non tantum ex parte non voventis (utpote qui cognito tali voto potest cum alio inire illicite sponsalia & matrimonium) sed integrè solvi sponsalia; docent Pont. l. c. c. 12. n. 4. Valsq. opus. de ref. c. 3. §. 3. du. 6. n. 17. Suar. l. 2. de voto. c. 4. n. 13. Gutt. de mat. c. 26. n. 1. Azor. p. 1. l. 1. c. 21. q. 10. Castrop. p. 20. n. 6. contrarium tenent Sanch. l. 1. d. 46. n. 9. Laym. l. c. c. 2. n. 6. non negant tamen hi posteriores AA. votum tale esse omnino invalidum; sed docent, quod quamvis invalidum sit, quatenus continent obligationem non contrahendii matrimonium cum eo, cui fidem dederat, valeat tamen, quatenus continet obligationem contracto matrimonio non petendi ab ea debitum, neque etiam non nubendi alteri; nec mirum sit, quod ex parte sit validum, & ex alia parte invalidum; cum respiciat diversa objecta juxta c. placet. de convers. conjugat. Ratio vero horum AA. est, quod conditio illa: nisi voluero catibem